

ÜZÜNTÜLER PAYLAŞILINCA AZALIRMIŞ

İbrahim Sagun (Şehitler ve Gaziler Derneği Başk.)

20. Yüzyılda insan hayatına giren TV ekranları maalesef insanları kendine bağımlı hale getirdi. kimimizi dizi, kimimizi spor, kimimizi de maç, siyasi tartışmalar ve magazin programlarıyla ilgi alanımıza giren konularda bizleri bağımlı hale getirdi. Herkes ilgi alanındaki programları tutku ile izliyor.

Yolum öğretmen evine pek düşmüyor. Düştüğünde yaşıtım emekli arkadaşlarla bulduğumuzda herkes ilgi alanındaki izlediği programları birbirlerine hararetle anlatıyorlar. Hatta bazıları haftanın her gününe bir dizi planlamış. Sanki o dizinin bir parçası.

Herkesin bir hobisi olacak da benim olmayacak mı? Elbette benim de var. Benim de en büyük hobim; TV kanallarının akşam ana haber bültenleri. Neden mi? Yazın orman yangınlarını duymamak, senenin bütün günlerinde de şehit haberlerini almamak. Yangın haberlerini duyduğumda bize temiz hava soluyan yeşilliklerin cayır cayır yanışıyla birlikte karıncadan yılan, çığan kaplumbağa kısacası orman içinde yaşayan küçük-büyük orman hayvanlarının köz oluşunu, tehayül edip üzülmemek mümkün mü? Hele belgeselde gördüğüm bir orman yangının sonunda bir ağacın dibinde küller içinde neredeyse kömürden heykele dönüşmüş bir kuşun kanatları altından üç küçük kuş yavrusunun canhıraş cıvıltılarını gördüğünde, baygınlık geçirip yere düşen görevlinin üzüntüsüne hangimiz duyarsız kalabilir? Belgeselde gördüğüm bu acı tablo, her orman yangınında gözlerimin önünde canlandığında onman yangınları haberlerini gözlerimi yumarak izliyorum. Bir de bunun yanında bu yaz aylarında PKK terör örgütünün memuru gibi bazı insan müsveddelerinin de sabahleyin sanki işe gider gibi cebinde çakmakla orman yangınına çıkması. Bu ölümlü dünyada bunlar nasıl can verir, bilemiyorum. .

Orman yangınlarında duyduğum üzüntümün bir o kadarını da şehit haberlerini aldığımda üzülmüyorum. Empati yaparak kendi çocuğumun şehit haberini almış

gibi. Sanki asılan bayrakların kendi evimde, şehit babalarının hissettiği acıyı da yüreğimde hissediyorum. Rabbim bütün şehitlerimizin mekanlarını cennette ali (yüksek) eylesin. AMİN.. Gazilerimize şifalar versin. AMİN... Şehit anne – babalarına da sabırlar versin. Amin

Bu samimi duygularımı siz okurlarımla paylaştıktan sonra, son günlerde benim gibi milletimizin yüreğini derinden sızlatan bu topraklarda doğup,büyüyüp de ÜN ve UN (varlıklı) sahibi olan kişinin bu toprakları bize emanet eden şehitlerimizi ve yakınlarını taciz edişi, başta Gürmen ailesi olmak üzere tüm şehit ailelerinin gönlünü incittiği kadar bizleri de üzdü. Kaldı ki teröristlerin koyduğu bomba ile parçalanarak şehit düşen gencimizin vücudunun parçaları sandukaya toplanarak konmuş. Dün olduğu gibi bugün de en kıymetli canını bizler için bağışlayan şehitlerimize galiz bir küfürle söylemde bulunmanın çirkinliğini ifade edecek kelime bulamıyorum.

Bu çirkin davranış dolayısıyla şehitlerimiz ve aileleri adına duyduğum üzüntüyü iletmek ve üzüntülerini paylaşmak üzere şehit güvenlik görevlisi babası gibi milli duygulara duyarlı Manisa Şehit ve Gazi Aileleri Koruma ve Kalkındırma Derneği Başkanı öğrencimiz İbrahim Sagun beyi ziyarette bulundum. Ziyaretim dolayısıyla duyduğu sevinci, beni de duygulandırdı.

Mevlana'nın “ Hangi tohumu, toprağa attın da nabit olmadı?” diyor. Bir bahçıvan için en büyük mutluluk diktiği fidanların meyvesini 7 ile 10 yıl sonra devşirmesi ne ise, öğretmenlerin de en büyük mutluluğu eğittiği öğrencilerin yirmi ile otuz yıl sonra onları kamu, özel sektör ve şahsi girişimlerinde başarılarını görmektir. Nitekim beraber bulunduğumuz yarım saat içerisinde öğrencimiz başkan Sagun, şehit aileleriyle, gazilerden gelen dilekleri dinleyerek onların maddi ve manevi sıkıntılarına deva olmak için gayretlerini imrenerek izledim. İbrahim Sagun kardeşimin kendi görevleri yanında bir şehit çocuğu olarak şehitlerimizin aile yakınlarına yönelik başarılı hizmetleri beni gururlandırdı.

Peki, dün Manisa Lisesi'nde bıyığı terleyen bir öğrencimiz olarak tanıdığım, bugün Şehitler ve Gaziler için çalışan İbrahim Sagun kimdir?

1980 yılında Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesinde şehit düşen güvenlik görevlisi Ahmet Sagun'un 9 çocuğundan biridir. Manisa DSİ 22.Şube müdürlüğünde memurluğunun yanında, ilimizde muhtelif isimler altında faaliyet gösteren şehit ve Gazi yakınları, Engelli ile Yetiştirme Yurtlarından gelen tüm kamu görevlilerini tek çatı altında toplama başarısını gösteren bir delikanlıdır. Daha sonra da ŞEHİT - GAZİ SEN Ege Bölge Başkanlığına, bilahare de başarılı çalışmaları dolayısıyla ŞEHİT-GAZİ-SEN Konfederasyonu Genel Başkan danışmanlığına getirilmiş. Memurluğunun yanında halen sözünü ettiğim bu görevleri de başarı ile ifa etmektedir.

Devletimizin yanında millet – Devlet kaynaşması ve dayanışması açısından bu tür tüzel kuruluşların hizmetleri yadsınamaz. Nitekim Sayın Sagun, şehitlerimizin hatıralarının yaşatılması, şehit yakınları ile gazilerin her türlü mağduriyet ve mahrumiyetten korunması amacıyla; şehit yakınlarına hizmeti koordine etmek, şehit yakınları ile gazilere yönelik sosyal hizmet ve yardım faaliyetlerini yürütmek, bu alanda gönüllü kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlayarak gazi ve şehit yakınlarına yönelik çalışmalarının yanında sosyal faaliyetlerinin bazılarını da siz okurlarımla paylaşmak istedim:

1-Batman'ın Kozluk ilçesinde PKK tarafından şehit edilen çiçeği burnunda genç meslektaşımız merhum AYBÜKE öğretmen için Batman Üniversitesi tarafından Raman'da oluşturulan hatıra ormanına dikilmek üzere iki bin (2.000) badem ağacı ile bin tane çam ağacının Batman il temsilciliğine teslimi,

2-- Siirt Milli Eğitim Müdürlüğü ile iş birliği yapılarak Soğuksu mezrası ilkokulunda okuyan öncelikle Şehit ve Gazi korucularımızın çocukları olmak üzere, okulun tüm öğrencilerine 250 mont, 250 Bot ve çoraplar gönderilmesi,

3-- Ordumuzun Zeytin dağı ve Afrin hareketinde şehit düşen Mehmetçiklerimiz için askerlerimize 35 kurbanın Hassa Kaymakamlığına teslimi,

4- Yine Zeytindağı ve Afrin hareketine katılan Mehmetçiklerimiz için Manisa'dan temin edilen 10.000 iç çamaşır ile 10.000 çift çorabın Manisa Şehit- Gazi Aileler Koruma ve kalkındırma derneği adına İstanbul il temsilciliğine teslimi,

5-3 Aralık DÜNYA Engelliler Gününde tiyatro oyununu sergileyerek burada toplanan gelirin tamamını Şehit -Gazi ve Engelli ailelerinin çocuklarına eğitim paketi olarak hediye edilmesi,

6- 7 yıldan beri 10 Martta şehitlerimiz ve şehit Ahmet Sagun için lokma hayrının Sagun ailesi tarafından karşılanması,

7-Her yıl ilimizde Şehit ve Gazi aileleriyle gönül bağı olan derneklerle Ramazan ayında iftar yemekleri ve sair zamanda da zaman zaman sabah kahvaltılarında buluşarak sosyal dayanışmanın sağlanması,

8- Korona salgınından önce derneğin kuruluşundan beri şehit ve gazi yakınları ile yetiştirme yurdundaki çocukları zaman zaman yemekli toplantılarla bir araya getirerek onların aile özlemini giderme çalışmaları takdire şayan faaliyetler olarak gördüm.

Bahçıvan bol meyve veren ağaçları sevdiği gibi, biz öğretmenler de başarılı öğrencilerini gördüğünde kendi çocuğuymuş gibi sevinirler. Hele bir şehit çocuğu olarak memuriyetinin yanında sosyal faaliyetlerle, sosyal dokunun pekişmesi açısından topluma yararlı hizmetlerde bulunan öğrencisini gördüğünde...

Sayın İbrahim Sagun Bey kardeşim! sizin ve yakın çalışma arkadaşlarınızın üzüntüsünü herkes gibi ben de yürekten paylaşıyorum. Şehitlerimize ve ailelerine şık olmayan bu çirkin davranışı bir çakıl taşı olarak kabul edin. Şehitlerimizin mezar taşları bu toprakların tapusudur. Sakin ha! Çakıl taşlarına takılıp da tökezlemeyin. Millet sizin arkanızdadır. Dün olduğu gibi bugünde bu millet sizi asla yolda yolakta bırakmayacaktır.